

Verín
MAIOS
SOLIDARIOS 2020

Vacina Covid-19

A Concellaría de Festexos do Concello de Verín celebra este ano a festa dos Maios, mantendo a elaboración das tradicionais coplas pero adaptadas e optimizadas para a súa lectura e difusión a través de internet e dispositivos móbiles.

Ao non ser posible a venda das coplas e a recadación de fondos solidarios para as asociacións participantes -así como a elaboración dos Maios Florais- debido ás restricións derivadas do actual estado de alarma, este ano o ente municipal doará, integramente, a cantidade orzamentada para devanditos festexos á investigación da vacina contra o COVID-19.

O Concello anima a facer unha doazón solidaria para o mesmo fin ao Centro Nacional de Biotecnología (CNB) do Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC) ás persoas que poidan e queiran facela. Para iso, lean, detidamente, as instrucións da páxina seguinte.

Hai dúas opcións, en función de se desexan obter o certificado e deducir a doazón ou non.

SEN CERTIFICADO

Doazón de 0€ até 1000 €, non deducible, realizando unha transferencia á conta do CSIC

ES07 9000 0001 2002 2000 0047

Indicar no concepto: "Donativo al CNB- CSIC".

CON CERTIFICADO DA DOAZÓN

Doazón de 0€ até 5.000 €, deducible, realizando unha transferencia á conta do CSIC

ES07 9000 0001 2002 2000 0047

Indicar no concepto: "Donativo al CNB-CSIC (incluye nome e apellidos (ou razón social) + DNI/CIF/NIE)"

O CSIC emitirá un certificado xustificativo da doazón e comunicará os datos a AEAT para que conste como deducible.

Se quere recibir o certificado, escriba, identificando o donativo realizado, a saeing@csic.es

participan:

COLEXIO MARÍA INMACULADA

COLEXIO APOSTÓLICO MERCEDARIO

IES XESÚS TABOADA CHIVITE

CEIP AMARO REFOJO

CEIP PRINCESA DE ESPAÑA

CRA MONTERREI

CENTRO DE DÍA RAIOLA

AA. MULLERES FLOR DA XESTA

ANPA CONSERVATORIO DE VERÍN

AA. VERINENSE AMIGOS DA MÚSICA

O MAIO DOS PATOS

O “coronavirus”
estame a amolar,
xa boto de menos
ata o estudar...

Seremos culpables
nós desta pandemia?
e de non poder
nin dar unha aperta?

Pois hai quen nos di
que a natureza
se vingará de nós
por pouca cabeza.

Que estamos xogando
coa nosa saúde
cando a maltratamos
coa nosa actitude.

Tamén hai quen di
que é cousa sabida
que buscan maneiras
de acabar coa vida.

Que todo está feito
nun laboratorio,
facendo do mundo
un gran mortuorio...

Quen pode saber
cal é a verdade
habendo na xente
tan grande maldade?

O que si é certo
é que mentres tanto
hai xente morrendo,
Isto é un espanto!

E como sempre pasa,
só morren os bos.
Estamos quedando
sen nosos avós...

Quedando na casa
todos arrestados
vense máis estrelas,
non contaminamos!

Levántate “maio”,
bótate a andar
que o “coronavirus”
pódete pillar...

Queremos aquí
ser agradecidos
con todos aqueles
que corren gran risco.

Se non é por eles
morremos seguro.
Se non é por facer
traballo tan duro....

Son os sanitarios
e os transportistas,
os repoñedores,
dándonos a vida...

Tamén policíaas
e gardas civís,
bombeiros, soldados...
Temos que aplaudir!

É nestes momentos
de calamidade
cando se coñece
aos bos de verdade.

Acaba de chegar
o “maio” a Verín.
Que pouquiñas ganas
vos temos de rir!

Este ano os “maios”
á praza non van,
estamos na casa
botando unha man....

Tamén este ano
é moi diferente.
Todo o mundo na casa
sen contacto coa xente...

Estamos atrapados,
en casas e pisos,
saímos aos balcóns
cheos de sorrisos...

Quen ten corazón ,
quen pensa no outro,
quen polos demais
axuda con todo.

Tamén se descobre
a quen só persegue
o seu beneficio
e o seu interese...

Pedímoslle ao alcalde
se nos pode dar
algún tapabocas
e luvas para as mans.

Aquí acabamos.
Chegou o final.
Que o ano que vén
sexa máis normal...

Mira o que estás a facer
Coronavirus, Coronavirus,
Os meus plans atordaches,
Polo teu maldito virus.

Temos moitas ganas
De poder cantar os maios,
De volver ás nosas clases,
E de volver a xuntarnos.

Chegou a primavera
Pero non hai ledicia,
Por culpa do coronavirus,
Na casa e con preguiza.

Este primeiro de maio,
O virus nos estragou,
Pero as nosas amizades
Ben que nolas reforzou.

Os pobos e rúas cambiaron
Antes, ninguén no balcón,
Agora, en punto, ás oito,
Aplausos a mogollón.

Mentres uns nos aburrimos
Nestes días de confinamento
Por non ter adestramentos,
Outros buscan un tratamento.

O noso país, seguro,
Non o vai a derrubar
Nin sequera este virus
Que o está a atacar.

Aínda que penses que non
En amargas situacións,
Venceremos este virus
e outras complicacións.

As persoas só fan axudar
E non paran de traballar
Para vencer este virus
Que nos quere matar.

Xa estou cansa
De tanto estado de alarma,
Era por quince días,
E xa van sete semanas.

A viaxe de fin de curso
Era á miña ilusión,
E por culpa do Coronarivus
Quedei sen excursión.

Se da casa queres saír
Dúas cousas terás:
Un Can para pasear
E un peso para mercar.

Coma ratos en gaiolas
A todos nos igualan
Experimentan cousas novas
Para ver se isto arranxan.

Nin azuis, nin vermellos,
Nin verdes, nin morados,
Cando chegan ao mando,
O pobo esquecen todos.

Tolo de tanto confinamento,
Xa non podo vivir!,
Coronavirus, marcha xa,
Máis non quero sufrir!

Este maldito virus
Que nos causa tanta dor,
Provoca desgracias
Pero non sairá gañador

Empezou sendo un catarro,
Para nós non era problema,
a xente pasábao de largo...
acabou causando un dilema.

Para nós non era problema,
Empezou alá polo Oriente,
E converteuse en pandemia
ao chegarnos ao continente.

O confinamento
algún día vai acabar
e tan só pensemos
que isto imos superar.

Para o coronavirus deter
A corentena debemos cumprir,
As distancias manter
Se disto queremos saír.

Controlar o virus está custando,
Se todos colaboramos é doado,
Quedarse na casa é complicado
Pero todo dará resultado.

Por último, do paritorio
témosvos que falar,
e das valentes de Verín,
en Compostela a protestar.

Para Feijóo nas protestas,
As guerreiras forte berraban:
Que en Verín nazan os nenos
Das mulleres embarazadas!

Lograron o que querían,
Así quedaron a gusto:
Parir en Verín xa podían,
E todo foi só un gran susto.

Xa é o tempo! Chega Maio!
No Chivite así rimamos:
Xa é o tempo, son os Maíos!
Deste xeito comezamos:

Facendo estragos na China
vén dende Oriente
levando os nosos maiores
e metendo medo á xente.

Que non era nada?
pois era o COVID!
Eu quedo aquí.
Vai ti para Madrid.

Estou na casa,
xogo coa consola.
Estou sen wifi,
poño a gramola.

O profe chama,
corro cara o salón.
Estaba na cama,
vaia sofocón!

Por culpa do coronavirus
non podemos saír,
pero todos nós sabemos
que a liberdade segue aí.

Por este mal virus
na casa debemos quedar.
Se non queres que veña,
calmo debes estar.

Nestes longos días
do confinamento
estou aborrecida
e non pasa o tempo.

Era bo pór de acordo
a tódolos políticos
para arranxar todo
neste tempo tan crítico.

Na casa me meteron.
Sei que é polo meu ben
e, se non, faino o poder
que a Garda Civil ten.

Todos os sanitarios
son sempre os nosos anxos
que veñen ao rescate
con moreas de abrazos.

Os sanitarios protexen,
a vida están a arriscar
e como agradecemento
na casa imos quedar.

Traballan sen parar,
currando a maioría
teñen que continuar
para vermos o día.

Confinados estamos,
na casa hai que agardar
todos moi xuntiños
para isto rematar.

Do colexio chegan
deberes ao montón,
ímolos facendo
na casa ou no balcón.

Por culpa desta pandemia
a xente está sen traballo:
ve complicada a súa vida,
queren volver ao pasado.

Chegou unha pandemia
e deixounos sen festa.
Se quedamos na casa,
sairemos desta.

Loitaremos todos xuntos
e ao virus mataremos,
lograremos conseguilo
e da casa sairemos.

Pechados en gaiolas,
paxaros sen voar,
cantando nas xanelas
do lusco ata o luar.

Chegan máscaras a eito
para todos os fogares
enviadas polo goberno
para non nos contaxiare.

Nestes tempos de pandemia podemos sentir soidade pero quedan os amigos que nos dan seguridade.

E a xente que vai facer con tanto rolo de papel? empregarao para comer, ou para se protexer?

Agora falta a fariña, todos somos panadeiros, logo facemos ximnasia por se medra o pandeiro.

Desexamos no Chivite a fin do padecemento, e pedímosvos o aplauso se rimamos con talento.

Aí veñen os maios
un pouco tristóns
Non veñen floridos
senón moi choróns.

Xa chegou o Maio
sen feiras nin festas,
despois de dous meses
saíndo ás fiestras.

Este é o Vintevinte
ano dos Maios tristes,
as rúas baleiras,
flores que non vistes.

Comercios pechados,
teletraballar,
e cando remates,
non vaias ao bar.

Metido na casa
moi atormentado,
sen poder saír
síntome afogado.

Neste ano tan raro
ímosvos contar
desde a nosa casa
O que está a pasar.

Despois de protestas
e marchas sen fin,
volveron os nenos
nacer en Verín.

O paridoiro quixeron pechar,
e as mulleres como frechas
á rúa todas a berrar:
“Verín non se Pecha”.

Xente do país,
meus pais e avoíños
manteivos ergueitos,
a tristura non é camiño.

Que triste,
Galiza de rúas desertas,
Cando volveremos
outra vez ás festas!

Éche unha faena
esta cuarentena,
pechados na casa
os nenos e as nenas.

Tampouco imos a escola
aos mestres facer rabiar
iso xa non mola,
pois ímolos estrañar.

Levamos tantos días confinados,
que por voltar ao cole rabiámos.
Estamos todos moi apenados,
Feijóo!!! Dinos cando voltamos.

Primeiro era en maio,
agora en abril...
Nin o goberno sabe cando
podemos saír.

Agora di o goberno
que xa podemos pasear
para que os nenos do Amaro
nos poidamos espreguizar.

Os nosos sanitarios
traballan a reo,
para rematar
con este virus feo.

Para aqueles que nos curan
saímos aos nosos balcóns
Regalámoslles aplausos
con todo o noso corazón.

Grazas aos profesionais
polo ben que nos facedes.
Cos aplausos non chega,
pois vós todo o merecedes.

Xa se van os maios
todos confinados
desde as nosas casas
seguimos loitando.

Seguimos loitando
contra esta pandemia
isto vai para largo
a que nos espera.

A que nos espera...
Xente sen traballo,
nesta corentena...
e o resto do ano.

E o resto do ano
sairemos da casa
con moito coidado
que o virus contaxia.

Pero despediremos o Maio
con moita alegría
porque os nenos do Amaro
contaxian simpatía.

Ímolo deixar aquí
Temos que rematar
Desexámosvos a todos
Que vos coidedes sen máis.

Aínda que ben raros,
di o calendario
que chegou o tempo
de cantar os maios.

O de que son raros
témolo ben claro,
pois o da pandemia
mantennos pechados.

O de estar pechados,
como case sempre,
créache disputas
entre moita xente.

Por este motivo,
e por moitos outros,
andan os partidos
a paus uns cos outros.

Pero para ser máis claros no conto, algúns dan os paus e outros pon o lombo.

Parece mentira, nestas circunstancias, que algúns aproveiten para sacar ganancias.

Eso das ganancias, haino que aclarar, vai polos que todo lles parece mal.

Parece que algúns, nin que fosen “lelos”, están a pensar: “canto peor mellor”.

Por se non me entenden,
para que quede claro,
estou a falar
do Señor Casado.

Non só do Casado,
tamén do Abascal,
pois para estes dous
todo se fai mal.

A cousa empezou
na lonxana China
e todos pensamos
que con nós non ía.

Cando nos chegou,
non sei se se lembran,
TODOS nos dixeron
que “non hai problema”.

Aínda que hai agora,
a “toro pasado”,
quen só fai dicir
que o tiñan moi claro.

Se tan claro o tiñan
estes avispados
que coño fixeron
que non avisaron?

Chegados aquí
que lles vou contar
que non saiban todos
do que está a pasar.

A gran maioría
na casa a esperar,
mentras outros moitos
van a traballar.

Esa moita xente,
non sei moi ben cantos,
que gracias a eles
imos aguantando.

Dos nenos da escola
que lles vou dicir?
pechados na casa
sen poder saír.

Pero estar pechados
non é impedimento
para que fagan cousas
de moito talento.

Cos medios que temos
e con moito aguante
alumnos e mestres
tiramos para adiante.

O de facer cousas
non é tan doado
se non tes ao lado
ao profesorado.

Pero a pesar diso
os nosos rapaces
seguen demostrando
do que son capaces.

Botándolle gañas
e imaxinación
sairemos desta
se temos unión.

Coídenseme moito,
non saian da casa,
que o ano que vén
vémonos na praza.

Levántate maio
e ponte a escoitar,
as nosas coplas
vante alucinar.

No CRA este ano,
houbo novidades,
lede ben atentos
e así vos decatades.

Cambiamos o horario
despois de moitos anos:
ao cole de mañá
e pola tarde xogamos

O luns hai biblioteca
alí en Albarellos,
lemos moitos contos
e facemos trebellos.

Agora practicamos
a fala en lingua inglesa,
pois vén coa teacher
Corrie, que é escocesa.

Con tantos bichiños
que temos no CRA,
un zoo ben grande
podemos montar.

Hai dous periquitos
na aula de Vilaza,
e un canario novo
non deixa meter baza.

Insectos paus
temos dabondo,
e tartarugas
xa nin che conto.

Colorettes é a maior,
Conchito o mediano
e Cuca a pequena
chegou nova este ano.

Tivemos en Vilaza
unha chinchilla
co pelo tan suave
era unha marabilla.

No mes de decembro
fomos ata Pazos
cantamos e bailamos
miúdos artistazos.

Os profes no Nadal
moi ben cantaron,
pero cos signos
non atinaron.

Chegou un Rei Mago
de agasallos cargado,
abrimos os paquetes
quedamos encantados.

Cartas duns e doutros
nunha caixa viaxaban;
debuxos e historias
nelas se atopaban.

A Paz celebramos
xunto aos de Medeiros.
Queremos volver,
que son moi festeiros!

Ían vir aos Maios
e estar en Vilaza,
pero, ao confinarnos,
todo isto se apraza.

No Entroido quixemos
facer unha queixa:
aos nenos de Verín
sen pediatra non se deixa!

E fomos disfrazados
de bebés e pediatrias.
Por fin os trouxeron,
ao darlles tanto a lata.

A primavera estreamos,
démoslle a benvida;
por culpa dun virus
cambiou a nosa vida.

Chegamos a maio
cheos de ilusión,
pero o deste ano
é outra canción.

Fixemos estas coplas,
así o celebramos.

E, ao mesmo tempo,
tamén colaboramos.

Botamos de menos
estar na nosa escola.

Alí aprendemos xuntos,
o CRA si que mola!!

Oxalá ben cedo
poidamos achegarnos,
pois todos moi forte
queremos abrazarnos.

Déitate maio,
e vai descansar.

A ver se para o ano,
te podemos festexar.

CENTRO DE DÍA RAIOLA

Xa chegou a copla,
xa chegou o Maio,
xa cumpriu Raiola
o seu primeiro aniversario.

Raiola vén de festexar
o seu primeiro ano de vida
na casa tivemos que estar
máis non faltou a alegría.

Os do centro de día Raiola
escribimos unhas estrofiñas
para colaborar cos Maíos,
aínda que sexan pouquiñas.

Foron doce meses de risas,
algún choro tamén houbo,
pero todos os intres vividos
para nós válenvos ouro.

CENTRO DE DÍA RAIOLA

Os nosos maiores en Raiola pásancho sempre moi ben: gozan cantando e rindo... pero traballando, tamén.

Todos os aniversarios en Raiola sonche sagrados ningún dos nosos maiores queda sen celebralos.

A Begoña danos pra comer, a Montse danos pra pensar, a Paula ximnasia pra facer, saberemos onde empezar!

Amizades grandes, fermosas non che faltan en Raiola: María e Jessy son gemeliers dende a primeira hora.

CENTRO DE DÍA RAIOLA

Marcos e máis Modesto
sonche os mozos de Raiola,
ás usuarias traen louquiñas
entre apertas e bromas!

Nieves, Laura ,Tere e Chelo
faltan por nomear,
mais non sabemos
como a copla comezar!

Temos transporte adaptado
e un chofer uniformado
só falta para os de Raiola
estacionamento axeitado.

Por medo ao coronavirus,
a porta tivemos que pechar
pra poder protexernos
e non nos contaxiar.

CENTRO DE DÍA RAIOLA

Con isto do confinamento, cansos de mirar pola fiestra, temos gañas de volvermos celebrar unha gran festa.

Cando a familia dos usuarios volva de novo a traballar, nós, con moito agarimo, os seus maiores imos coidar.

Temos forzas para volver de orella a orella cun sorriso pra mimar aos nosos maiores. Poden estar seguros diso!

Grazas Verín! Grazas!
Por crear esta gran obra facendo que sexa posible o Centro de Día Raiola.

Os maíos este ano
non os podemos celebrar,
por mor dunha pandemia
que nos veu a desgraciar.

Alá polo mes de xaneiro
veu a alarma da China,
que había un coronavirus
que nos ía estragar a vida.

Ningún país fixo caso
seguindo a vida normal,
non se cerraron fronteiras
entre o mundo e Wuhan.

Estendeuse de xeito rápido
pronto pasou para Italia,
morrendo tamén xente
en Francia, Portugal e España.

O 1º ministro Johnson
na UCI case as toca,
e ó presidente Trump
había que pecharlle a boca.

Resultado de todo isto
os hospitais colapsados,
a xente foi confundida
e os sanitarios estresados.

Aplausos ós Sanitarios
e á policía en xeral,
corpo da Garda Civil
e a todo municipal.

Grazas ós confinados
e ós grupos esenciais,
que aquí non nomeo
para non estenderme máis.

Os balcóns de cada piso
son escenarios de canto,
aínda que no seu interior
haxa momentos de pranto.

As terrazas das casas
son salóns de baile,
para axudar ós veciños
a pasar mellor a tarde.

Dereitos para os hospitais
soíños e con moita dor,
non só no seu corpiño
senón tamén no corazón.

Non podendo recibir
un abrazo das familias,
nin que lle deran a man
cando se lles ía a vida.

Algo fundamental
en todo este “follón”,
é manter a ciencia
axudando á investigación.

Coidemos o noso planeta
para xeracións futuras,
elas dependen de nós
sexamos persoas maduras.

A moza Greta Thumber
quixo abrirnos camiño,
loitou polo cambio climático
sigamos a facer o mesmo!

Pobre ecosistema
con tanta polución!,
esixamos ós gobernos
que lle poñan solución.

Cando o pesadelo acabe
todos temos que loitar,
para que o noso aire
siga sen contaminar.

É de moita importancia
que ninguén haxa pedindo,
un país xa é rico
sen haber ningún mendigo.

Hoxe remamos perdidos
sen saber a onde chegar,
con perda de empregos
e o virus a matar.

Estamos no mesmo barco
a piques de naufragar,
rememos con lóxica
se ó porto queremos chegar.

Gocemos dun aire limpo
e do trilar dos paxaros,
eles coa súa liberdade
e nos mentres engaiolados.

A primavera segue o curso
nacendo flores vivas,
elas non saben de virus
e alegran as nosas vidas.

A auga do mes de abril
son lágrimas da xente,
o mundo está chorando
pola familia que perde.

Ánimo compañeiras
de esta imos saír,
coas gaitas e pandeiretas
vámonos divertir!

Moi bo día teñan
desde o auditorio
veñan velo maio
do conservatorio.

Aínda que o mundo parou
todos temos que celebrar
o chegar da primavera
neso non nos van parar.

Os nosos nenos
non paran de tocar
porque polas redes
estanse a comunicar.

O conservatorio de Verín
vaino demostrar
a nova estación esta aquí
e con música o esta a anunciar.

Os nenos non poden
a rúa saír
na casa metidos
estanse a aburrir.

Menos mal que teñen
os seus instrumentos
e aos seus profesores
que están moi contentos.

Ás oito da noite
aos balcóns saímos,
coa nosa música
a todos divertimos.

Moito temos traballado
pola música en Verín
e o Grao Profesional
chegará aquí por fin.

No conservatorio o 2020,
Non imos olvidar,
No malo, coronavirus,
No bo o Profesional!!

O coronavirus
quérenos fastidiar
Pero polo profesional
Seguimos a loitar.

Este maio estrano
non nos vai fundir.
Coma outro ano
ímonos reunir.

Non será en persoa,
só será en liña.
Pero a idea é boa
para non collela tiña.

O Consistorio dixo
que ía colaborar.
Para acabar co virus
cartos quere recadar.

A traballar digo
por non dicir loitar
contra o inimigo,
o coronavirus tal.

Agora podemos falar:
grazas ao Consistorio.
Temos Conservatorio
E grao profesional.

Dende o conservatorio
aos que están a traballar
o noso repertorio
lles queremos adicar.

Corenta días confinado
menudo tostón
co instrumento afinado
só podo saír ó balcón.

Neste maio querido
o mundo foi a parar
e coa nosa música
se ha de arranxar.

Querido 2020
canto nos sorprendiches
con este virus
nos rendiches

Ven o maio
ven o maio
confinados
facendo o ensaio.

Maio querido
flores limpas
nunca antes
así vistas.

Veña música!
imos indo!
que os nosos maios
imos pulindo.

Este maio nunca
o imos olvidar
sempre na nosa cachola
e sempre no noso pensar.

Aínda estando na casa
os maios deben saír adiante
non esquecemos os galegos
algo tan importante.

Levántate Maio
e bótate a andar
que a xente do coro
quéreche cantar.

A estes días tristes
cheos de dor
queremos poñerlle
un pouco de humor.

Dada a situación
pola que pasamos
non tivemos Lázarro
nin Pascua nin Ramos.

Imos a contarlle,
non pareza mal,
que nos fixo o bicho
dentro do coral.

Entre os coristas
hai xente maior
co Coronavirus
entroulle o tremor.

A Marisa Diéguez,
que é quen máis berrea,
a conta do medo
colleu diarrea.

Foi comer o polbo
o día de feira,
soltóuselle o ventre
miúda esterqueira.

E á presi Coroa
non lle foi mellor:
leva trinta días
pechada en Piñor.

Saíulle un gran vulto
preto da papada,
se lle é mais abaixo
quedaba preñada.

Díxolle o doutor,
tomando unha Sagres:
A certas idades
xa non hai milagres!

Para darlle ánimos
e que teña consciencia
cantámoslle todos
por videoconferencia.

E o mestre Miritto,
con gran devoción,
grávalle uns vídeos
tocando a acordeón.

Pra que saia enteiro
xunto co acordeón,
gravan o programa
dende o Cancelón.

O Pepe Parada
mercou un magirus,
fixo unha viaxe a Italia
... e colleu o virus!

Fina máis Pepita,
mulleres moi sas,
por culpa do virus
teñen almorrás.

Todas as mañás
envolven un trapo
e lavan o cu
na Fonte do Sapo.

Graváronlle un vídeo,
fíxose viral,
veñen para velas
dende Portugal.

A Merce Patolas
pechou o negocio,
foi tal o desgusto
que colleunos bocio!

O bocio é tan grande
que lle chega á teta,
e como non canta
toca a pandeireta.

O Isidro de Pazos
foi ver a unha tía:
estaba infestada,
colleu pneumonía!

Mari máis o Félix
viaxaron a Malta
e ó chegar de volta
tiñan a febre alta.

Viñan os dous secos,
igual que un caniche,
din as malas linguas,
de tanto cirriche.

E pra rematar,
chega de canguelo,
pregamos que acabe
este pesadelo.

Levántate Maio
e bótate a andar
que o coral pro ano
volverá cantar!

Levántate maio
e ponte a andar
que desta pandemia
temos que escapar.

Tanta liberdade
tanta democracia
e agora vén un bicho
que nos pecha na casa.

Pero a terra está feliz
no confinamento
por fin respira un pouco
de tanto quecemento.

Din os médicos
que isto está mal
que non é como a coña
do Revolver no carnaval.

Por mor dun cartel
moito rebumbio se formou
ata no telediario
o pueblo se asomou.

As mulleres de Verín
son mulleres moi fortes
ganáronlle ao Feijóo
niso dos recortes.

O neno dos Peares
o paritorio quixo pechar,
as xentes de Verín
puxérono a andar.

Levántate maio
e ven para acá
que na rúa Maior
algo se armará.

Engalanaron a rúa
a noite de Samaín,
por iso por aí
pasou todo Verín.

Tomamos as uvas
no adro da igrexa,
os da Porta do Sol
mirábannos con envexa.

Os das outras rúas
non se deben celar
pois o seu traballo
tiveron que levar.

Eu sei de unha
que non volta a Verín:
para o próximo ano,
o Entroido en Madrid.

Tanto fai o cigarrón
como o capuchón,
se o entroido é famoso
é gracias a todos nós,

Da política actual
temos que falar
pois eles agora
non se van a escapar.

Agora os políticos
teñen moita formación
máster en Harvard
e moito pimentón.

O amigo da coleta
mercaba no Alcampo
e agora que é vice
xa merca na do Amancio.

E ao noso presidente
moito lle gusta falar
para dicir unha cousa
moito lle temos que aturar.

Os netos do Pato
queremos axudar
pois ao noso avó
queremos imitar.

Os corenta anos
do seu falecemento
sacámolo a el
do esquecemento.

O Plácido do bodegón
os nosos recordos fixo voar
por iso este ano
nos maios imos participar.

A súa memoria
quixo honrar
como familia que somos
as gracias querémoslle dar.

Moita xente de Verín
participou de boa gana,
un bo documental el fixo:
en Allariz rachou coa pana.

Levántate maio,
pero só ao balcón,
a aplaudir aos sanitarios
de todo corazón

O ano que vén
será o maio na rúa,
non como este ano
que é cada un na súa.